

те ; но нѣма нищо добро да направишь. По-
добрѣ, иди си въ келійкѣ-тѣ, и казвай, 'Богъ
да ны помилува!' " Но това прѣдсказваніе не
ся сбжднало ; и да е доживѣлъ добрый-тѣ
но отчаянный-тѣ богословъ да посрѣщне Бу-
генхагена, никой не бы го посрѣщналъ тол-
козь радушно колкото него. Бугенхагенъ
былъ пріетъ сърдечно въ Хамбургъ ; и по-
послѣ, той писалъ твърдѣ насърдчително на
Лутера по дѣло-то си въ този градъ.

На слѣдующѣ-тѣ годинѣ, 1530, ный на-
мирамы Бугенхагена въ Любекъ, дѣто прѣ-
сѣдялъ нѣкои двѣ години. Въ Недѣлѣж-тѣ на
30-й Октоврій, с. г., той казалъ прѣдъ едно о-
громно множество въ церквѣ-тѣ Св. Маріѣж
първѣ-тѣ си проповѣдь въ този градъ ; и послѣ,
седмицѣ подиръ седмицѣ, той наставля-
валъ, съвѣтвалъ ся съ другы по церковны
работы, устроявалъ, и задружно ся молилъ.
Въ 1532, той ся завърнѣлъ въ Виттембергъ ; и
подиръ три години (1535), той заминѣлъ за
отечественнѣ-тѣ си область. Както много дру-
гы страны, въ онѣзи дни на възражданіе, та-
ка и Померанія простираля рѣцѣ-тѣ си къмъ
Бога ; и съ набожнѣ радость, коіжте ду-
мы не быхѣ исказали, человекъ-тѣ който
въ дѣтинство-то си гледалъ корабы-тѣ въ
Воллинскы-тѣ воды, и въ юношество-то си